

Παρουσίαση βιβλίου

ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ

B2

Ένας σκύλος που τον έλεγαν Πιστό

ΛΟΥΙΣ ΣΕΠΟΥΛΒΕΔΑ

Με το τέταρτο παιδικό του βιβλίο, την "Ιστορία ενός σκύλου που τον έλεγαν Πιστό", ο Λουίς Σεπούλβεδα συνθέτει έναν ύμνο στην πιστότητα και τη φιλία, και τον αφιερώνει στην αγνοημένη, καταπιεσμένη και καταδιωγμένη από όλες τις κυβερνήσεις της Χιλής φυλή των ινδιάνων Μαπούτσε - φυλή από την οποία κατάγεται και ο ίδιος.

Το βιβλίο, γραμμένο σε πρώτο πρόσωπο, δανείζεται τη φωνή ενός ξεχωριστού πρωταγωνιστή, του γερμανικού ποιμενικού που ακούει στο όνομα Πιστός - Afmau, στη γλώσσα των Μαπούτσε.

Παιδί της φυλής Μαπούτσε

Πρόκειται για ένα λογοτεχνικό αριστούργημα που απευθύνεται τόσο σε παιδιά όσο και σε ενήλικες. Είναι αξιοθαύμαστο πώς σε ένα τόσο μικρό βιβλίο ο συγγραφέας κατάφερε να συμπεριλάβει τόσα συναισθήματα και τόσα μηνύματα. Αγάπη, πίστη, συντροφικότητα, οικογενειακοί δεσμοί, φιλία, αλλά και πλεονεξία, μίσος, κακία, εκδικητικότητα, αδικία. Μιλά για την ασύστολη καταστροφή του περιβάλλοντος, την παρανομία, την εξαφάνιση ιθαγενών φυλών της Αμερικής.

Στην αρχή της ιστορίας ο συγγραφέας μας παρουσιάζει την τωρινή κατάσταση που βρίσκεται ο σκύλος Πιστός. Είναι με μία ομάδα ανθρώπων που κυνηγούν κάποιον φυγά. Ο Πιστός αρχίζει να θυμάται πως ξεκίνησε η ζωή του, ενώ ταυτόχρονα μας παρουσιάζει και την σημερινή του περιπέτεια.

Ιαγουάρος

Οι μνήμες του ξεκινούν όταν κατά λάθος έπεσε στο χιόνι και έχασε τους ανθρώπους που τον πρόσεχαν. Εκεί τον βρήκε ένας ιαγουάρος, τον μετέφερε στην σπηλιά του, τον ζέστανε και του πρόσφερε τροφή. Όταν μεγάλωσε λίγο τον παράδωσε σε μια ομάδα ινδιάνων της φυλής Μαπούστε, των Ανθρώπων της Γης, για να τον προσέχουν.

Με τους ινδιάνους ο Πιστός έζησε τα ομορφότερα χρόνια της ζωής του. Οι ινδιάνοι ζούσαν σε αρμονία με τη φύση, την προστάτευαν και την ευχαριστούσαν για όλα όσα τους προσέφερε. Ο Πιστός μεγάλωσε με ένα παιδί της φυλής. Είχαν αγάπη ο ένας για τον άλλον και σεβασμό. Ο παππούς του μικρού παιδιού ήταν ο σοφός της φυλής. Κάθε βράδυ όλοι συγκεντρώνονταν γύρω από τη φωτιά και άκουγαν τις ιστορίες του.

Καταστροφή τροπικών δασών

Ένα βράδυ μια ομάδα ανθρώπων, εκμεταλλευτών του δάσους, ήρθαν και σκότωσαν τον παππού, άρπαξαν με τη βία τη γη των ινδιάνων και έκλεψαν τον Πιστό. Από τότε η ζωή του έγινε τραγική. Ζούσε σε κλουβί, του μιλούσαν άγρια, πείναγε και δεν του έδειχνε κανένας αγάπη.

Τα χρόνια πέρασαν, το μικρό αγόρι έγινε ένας ώριμος άνθρωπος και απέκτησε τις γνώσεις για να μπορέσει να υπερασπιστεί τα δικαιώματα της φυλής του.

Ο Πιστός (γερμανικός ποιμενικός)

Ο Πιστός έλαβε προσταγή από τα αφεντικά του να κυνηγήσει έναν φυγά. Αυτός ο φυγάς δεν ήταν άλλος από τον καλύτερό του φίλο. Τον είχε αναγνωρίσει αμέσως από την μυρωδιά του. Φυσικά, ο Πιστός αποπροσανατόλισε του διώκτες του φίλου του μέσα στο δάσος. Δεν θα μπορούσε να κάνει αλλιώς.

Ο σκύλος έκανε κάθε δυνατή προσπάθεια να σώσει τον φίλο του έχοντας σύμμαχό του την δύναμή του, την εξυπνάδα του και την αγάπη του.

Θα νικήσει το δίκαιο;

Άραγε θα τα καταφέρει; Θα μπορέσει ένας σκύλος να νικήσει τους στυγερούς εγκληματίες; Θα μπορέσει να βρει τον φίλο του, που είναι και τραυματισμένος, και να τον βοηθήσει;

Δεν έχετε παρά να διαβάσετε αυτό το υπέροχο βιβλίο για να το μάθετε. Σας το συστήνω ανεπιφύλακτα!

Άλλα βιβλία του Λουίς Σεπούλβεδα:

- **Ο κόσμος του τέλους του κόσμου** -Πεζογράφημα για το ανελέητο κυνήγι των φαλαινών, την ζωή και το θάνατο αυτού του ευφυούς θηλαστικού.
- **Ένας γέρος που διάβαζε ιστορίες αγάπης** - Το πρώτο του μυθιστόρημα και από τα δημοφιλέστερά του, εμπνευσμένο από την γνωριμία του με τους Ινδιάνους Σουάρ. Μια ομάδα λευκών κυνηγών σε αναζήτηση ενός άγριου αιλουροειδούς στον Αμαζόνιο.
- **Όνομα ταυρομάχου** - Αστυνομικό μυθιστόρημα ιστορικά τεκμηριωμένο με φόντο τους θησαυρούς που οι Ναζί που έκλειψαν κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, και ανακαλύφθηκαν μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου.
- **Patagonia Express** -Η υπέροχη αυτοβιογραφία του Σεπούλβεδα
- **Η ιστορία του γάτου που έμαθε σ' ένα γλάρο να πετάει** - Διήγημα για παιδιά και την αξία της φιλίας
- **Αν δεν έχεις που να κλάψεις** - Συλλογή 17 διηγημάτων, ανθολόγηση από όλες τις περιόδους της συγγραφικής ζωής του
- **Το ημερολόγιο ενός ευαίσθητου Killer** -Αστυνομικό μυθιστόρημα, για την τελευταία και σημαντικότερη εβδομάδα της ζωής ενός δολοφόνου.
- **Hot line και Γιακαρέ** - Δύο νουβέλες αστυνομικής υφής.
- **Χρονικά του περιθωρίου** - Πραγματικές ιστορίες ανώνυμων ανθρώπων που έφτασαν στ' αυτά του συγγραφέα, και που αυτός με το ταλέντο του τις μετέτρεψε σε λογοτεχνία.
- **Η τρέλα του Πινοσέτ** -Με αφορμή τα 30 χρόνια από την επέτειο του πραξικοπήματος στη Χιλή, ο Σεπούλβεδα γράφει 22 άρθρα - καταγγελία του καθεστώτος του δικτάτορα που δημοσιεύτηκαν στις μεγαλύτερες εφημερίδες και περιοδικά του κόσμου και μοιράστηκαν σε φυλλάδια στους δρόμους της Χιλής, όσο καιρό ο Πινοσέτ ήταν κρατούμενος στο Λονδίνο.
- **Σημειώσεις εν καιρώ πολέμου** - Κείμενα που βγήκαν από τις σημειώσεις που κρατούσε από τον Ιανουάριο του 2002 ως και τον Ιανουάριο του 2004, στις ατζέντες του Moleskine.
- **Τα χειρότερα παραμύθια των αδερφών Γκριμ** - Φανταστικό και πραγματικό μαζί επιστολικό μυθιστόρημα. Η αλληλογραφία δυο επιστημόνων για τη ζωή των λαϊκών τροβαδούρων της Χιλής Άβελ και Κάιν Γκριμ
- **Το λυχνάρι του Αλαντίν** - Συλλογή 12 διηγημάτων
- **Η σκιά του εαυτού μας** - Μυθιστόρημα που ζωντανεύει σε μια λαϊκή γειτονιά του Σαντιάγο της Χιλής με ήρωες τρεις 60χρονους φίλους. Το μυθιστόρημα τιμήθηκε με το «Premio Primavera de Novela» του 2009
- **Ιστορίες από δω κι από κει** -Συλλογή διηγημάτων. Μια κούτα με παλαιότερα γραπτά του γίνεται η αφορμή της γέννησης αυτού του βιβλίου.
- **Τελευταία νέα από τον Νότο** - Το βιβλίο προέκυψε από το ταξίδι των δύο φίλων στον νότο της Αμερικής, και συγκεκριμένα στην Παταγωνία, στα μέσα της δεκαετίας του 1990 και τον ίδιο καιρό που η Αργεντινή σε μια απελπισμένη προσπάθεια να ξεπληρώσει το χρέος της στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο διαπραγματεύεται την παραχώρηση αυτής της επαρχίας της στις ΗΠΑ
- **Η ιστορία του Μιξ, του Μαξ και του Μεξ** - Παιδική και εφηβική λογοτεχνία από τον Σεπούλβεδα. Ο γάτος Μιξ που ο γιός του συγγραφέα Μαξ υιοθέτησε από την Εταιρεία Προστασίας Ζώων του Μονάχου και η ιστορία του...
- **Η ιστορία ενός σαλιγκαριού που ανακάλυψε τη σημασία της βραδύτητας** - Ένα ακόμη παιδικό βιβλίο, με ήρωα αυτή τη φορά ένα σαλιγκάρι, με το όνομα «Αντάρτης». Η έμπνευση αυτού του έργου ήρθε στον συγγραφέα ύστερα από μια ερώτηση του εγγονού του Ντάνιελ: «γιατί είναι τόσο αργό το σαλιγκάρι;». Μια κουκουβάγια θα δώσει απάντηση σε αυτό το ερώτημα.
- **Ο μουγγός Ουζμπέκος, και άλλες ιστορίες παρανομίας** - Εννέα διηγήματα για τα νεανικά χρόνια στη Χιλή εν μέσω της Χούντας του Πινοσέτ. Ξεχωρίζει ο «Λιποτάκτης» που εξιστορεί τη σύλληψη και την εκτέλεση του Τσε Γκεβέρα.
- **Το τέλος της ιστορίας** - Ένας παλαιάμαχος ελεύθερος σκοπευτής εκπαιδευμένος σε στρατιωτική σχολή της Σοβιετικής Ένωσης καλείται να ξαναγυρίσει για μια τελευταία φορά στη δράση για να σκοτώσει έναν βασανιστή της χούντας του Πινοσέτ που εκτίει ποινή ισόβιων σε μια φυλακή πολυτελείας.

ΛΟΥΙΣ ΣΕΠΟΥΛΒΕΔΑ

Ο Λουίς Σεπούλβεδα γεννήθηκε στο Οβάγιε, στη βόρεια Χιλή. Αφού τελείωσε το Γυμνάσιο στο Σαντιάγο σπούδασε θεατρική σκηνοθεσία στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Χιλής. Διατέλεσε ηγέτης του φοιτητικού κινήματος τα χρόνια των σπουδών όντας μέλος του Κομμουνιστικού κόμματος της Χιλής και επί κυβέρνησης Σαλβαδόρ Αγιέντε υπήρξε στέλεχος στο τμήμα των πολιτιστικών θεμάτων, όπου ήταν υπεύθυνος για μια σειρά από φθηνές εκδόσεις για το ευρύ κοινό. Επίσης ενήργησε ως μεσολαβητής της κυβέρνησης και των επιχειρήσεων της Χιλής.

Μετά το πραξικόπημα του 1971, που έφερε στην εξουσία τον Αουγούστο Πινοσέτ και την δικτατορία του, φυλακίστηκε για 2,5 χρόνια και στη συνέχεια, αφού αποφυλακίστηκε υπό όρους μετά από τις πολλές προσπάθειες του γερμανικού παραρτήματος της Διεθνούς Αμνηστίας, κρατήθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό. Κατάφερε να δραπετεύσει και έζησε παράνομα για ένα χρόνο περίπου. Με τη βοήθεια ενός φίλου, ο οποίος ήταν επικεφαλής της Alliance Française στο Βαλπαραΐσο, έστησε μια θεατρική ομάδα που έγινε η πρώτη πολιτιστική εστία αντίστασης. Ο ίδιος συνελήφθη εκ νέου και καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη για προδοσία και ανατροπή του πολιτεύματος.

Το γερμανικό τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας παρενέβη πάλι το 1977 και η ποινή του μετατράπηκε σε οκτώ χρόνια εξορίας. Φεύγοντας από τη Χιλή για τη Σουηδία, (τον τόπο που είχε αποφασιστεί να εξοριστεί) όπου θα δίδασκε ισπανική λογοτεχνία, στην πρώτη του στάση στο Μπουένος Άιρες δραπέτευσε και κατάφερε να πάει στην Ουρουγουάη. Επειδή όμως οι πολιτικές συνθήκες στην Αργεντινή και την Ουρουγουάη ήταν παρόμοιες με αυτές στην πατρίδα του, ο Λουίς Σεπούλβεδα πήγε στο Σάο Πάολο στη Βραζιλία, και στη συνέχεια στην Παραγουάη. Αναγκάστηκε να φύγει πάλι, λόγω του τοπικού καθεστώτος και εγκαταστάθηκε τελικά στο Κίτο του Εκουαδόρ, φιλοξενούμενος του φίλου του Χόρχε Ενρίκε Αδούμ, όπου σκηνοθέτησε για το θέατρο Alliance Française και ίδρυσε μια θεατρική εταιρεία. Επίσης έλαβε μέρος σε μια εκστρατεία της UNESCO της αξιολόγησης του αντίκτυπου του αποικισμού στους Ινδιάνους Σουάρ (Shuar).

Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας μοιράστηκε τη ζωή των Σουάρ για επτά μήνες και κατανόησε τη Λατινική Αμερική ως μια πολυπολιτισμική και πολυγλωσσική ήπειρο όπου ο Μαρξισμός δεν μπορεί ισχύσει για ένα αγροτικό πληθυσμό που εξαρτάται από το γύρω του φυσικό περιβάλλον. Εργάστηκε σε στενή επαφή με τις ινδιάνικες οργανώσεις και συνέταξε το πρώτο σχέδιο διδασκαλίας γραμματισμού για την ομοσπονδία των αγροτών Ιμπαμπούρα (Imbabura) των Άνδεων.

Το 1979 εντάχθηκε στη Διεθνή Ταξιαρχία που αγωνιζόταν στη Νικαράγουα και μετά τη νίκη της επανάστασης εκεί άρχισε να εργάζεται ως δημοσιογράφος. Ένα χρόνο αργότερα έφυγε για την Ευρώπη και πήγε στο Αμβούργο. Λόγω του θαυμασμού του για τη γερμανική λογοτεχνία (έμαθε τη γλώσσα στη φυλακή), ιδιαίτερα τους ρομαντικούς. Στην Γερμανία εργάστηκε ως δημοσιογράφος ταξιδεύοντας πολύ στη Λατινική Αμερική και την Αφρική. Το 1982 ήρθε σε επαφή με την Greenpeace και εργάστηκε μέχρι το 1987 ως μέλος πληρώματος σε ένα από τα πλοία τους. Αργότερα λειτούργησε ως συντονιστής μεταξύ των διαφόρων κλάδων της οργάνωσης.

Σε νοσοκομείο στο Οβίδεο της Ισπανίας, όπου νοσηλευόταν από τον Φεβρουάριο του 2020, έχασε τη μάχη με την ασθένεια Covid-19 στις 16 Απριλίου του 2020.